

doorgeefbrief 45
juli 2009

gereformeerd *appèl*

Meditatie

Toen Hij de mensenmenigte zag, voelde Hij medelijden met hen, omdat ze er uitgeput en hulpeloos uitzagen, als schapen zonder herder. Hij zei tegen zijn leerlingen: 'De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders. Vraag dus de eigenaar van de oogst of Hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen.' [Mt 9:36-38 NBV]

Verdwaald...

Op het grootste plein ter wereld - het plein van de hemelse vrede in Peking - raken jaarlijks duizenden mensen de weg kwijt. Ze verliezen hun reisgezelschap uit het oog, en kunnen zelf door de mensenmassa de weg terug niet meer vinden. Uitgeput en radeloos zoeken ze hun groep, maar vinden die niet. Jongeren en ouderen, mannen en vrouwen. En hoewel de gidsen telkens nadrukkelijk waarschuwen, gebeurt het toch, elke dag weer. Om moedeloos van te worden...

Op het grote, wereldwijde kerkelijk erf verdwalen ook vele ontelbare mensen, jong en oud. Ze raken de weg kwijt, weten niet meer waar ze het zoeken moeten. Eenmaal losgeraakt van de groep, verdwijnen ze in de grote massa, waar ze zijn overgelaten aan zichzelf. Niemand die hen lijkt te missen. Geen gids die hen de weg wijst. Arme schapen ...

Pastoraat

Onze Heer, Jezus Christus, trok rond langs alle steden en dorpen (vers 35). Hij gaf er onderricht in de synagogen, verkondigde het goede nieuws over het Koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal. Hij zag in de tijd dat Hij hier op aarde rondwandelde zo hele massa's mensen naar Hem toe komen. Als schapen zonder herder. Waren er dan geen herders? Waren er geen mensen die hen pastoraal bijstonden met raad en daad? Het ging Jezus aan het hart wanneer Hij de mensen zo uitgeput en hulpeloos zag gaan. Hij had medelijden met hen, sterker nog: Hij was tot in zijn binnenste beroerd bij de aanblik van de ellende van al die mensen. Nooit was Hij te moe om die schapen, *zijn* schapen, die de Vader Hem had gegeven, te verzorgen. Hij stond hen bij met raad en daad: vertelde over de weg naar het Vaderhuis, en verzorgde hun wonden. Als de goede herder gaf Hij zijn leven voor ons, arme schapen.

Vragen naar de weg!

"Vraag niet naar de weg, want iedereen is de weg kwijt ...", verzuchtte ooit een zanger. Nee toch? Wij kennen de

Weg toch? Jezus wijst ons niet enkel de weg, maar Hijzelf is de Weg naar de Vader! Daar zijn we thuis, daar horen we. Jezus leert het zijn leerlingen: "bid om werkers voor de oogst." Hele massa's mensen moeten de weg naar huis weer vinden. Moeten daarheen geleid worden, en wij mogen de gidsen zijn. Als knechten van de Herder. Laten we daarom niet moe worden, maar met de liefde en bewogenheid van onze Heer, de schapen die dreigen te verdwalen, erbij roepen: hier moet je zijn! En er is goed nieuws: eens zal niemand meer hoeven te verdwalen. Straks, in de de stad van de hemelse vrede: het nieuw Jeruzalem!

ds. Gerard Nederveen, Alkmaar

Landelijke gebedssamenkomst Gereformeerd Appèl
Zaterdag 5 september 2009

Thema

"Om Christus' wil"

Voorgangers:

ds. W. Molemaker, ds. A. de Snoo en
ds. A.C. van der Wekken

Muzikale leiding:

Peter Sneep

Programma:

19.00 uur, sing-in;
20.00 uur, gebedssamenkomst

Plaats:

kerkgebouw De Lichtkring,
Laan naar Emiclaer 1, Amersfoort

Routebeschrijving:

Per auto: vanaf A1 afrit 13, afslag Amersfoort -Noord. Borden Kattenbroek volgen. Vervolgens komt u op de Laan naar Emiclaer, die u geheel uitrijdt. Aan het eind bevindt zich "De Lichtkring".
Per trein: stap uit op station Amersfoort-Schothorst. Neem daar bus 5.

Info: www.gereformeerdappel.nl
of tel. 015 - 25 65 015

Dromen over een katholiek gereformeerde kerk

Naar aanleiding van de jaarlijkse conferentie van het COGG, Putten, 2 april 2009,

Op 2 april 2009 werd in Putten de jaarlijkse conferentie van het COGG (Contactorgaan Gereformeerde Gezindte) gehouden. Het COGG is een platform waarin christenen afkomstig uit verschillende gereformeerde kerken over verschillende onderwerpen van gedachten wisselen. Met elkaar in gesprek raken en blijven en voorkomen dat kerken verder van elkaar verwijderd raken is wel het minste wat het COGG beoogt. In zijn openingstoespraak memoreerde drs. I. A. Kole, secretaris van het COGG, dat eenheid verder weg lijkt dan ooit. “Maar we mogen weten dat er een God is die verdriet heeft over de verdeeldheid en dat mogen wij ook hebben. Als we de bereidheid vinden om elkaars voeten te wassen, kunnen we misschien toch een stap dichterbij elkaar komen”. Het is niet voor het eerst dat drs. Kole zijn grote teleurstelling over de verdeeldheid van de kerken verwoordt. Wij doen de Here verdriet. Wij bedroeven de Drie-enige God. Dat kan en mag geen vrijblijvende constatering zijn. Het is een constatering waarvan een appèl uit moet gaan: En wat doen jullie daar nu mee? Constateren, en dan overgaan tot de orde van de dag?

Katholiciteit van de kerk - Inhoud en roeping

Tijdens de conferentie werd door drie sprekers het woord gevoerd, In het hoofdreferaat ging dr. H. van den Belt (PKN/Gereformeerde Bond) van start vanuit de belijdenis: “Ik geloof de heilige katholieke kerk”. Een doorwrochte lezing, met lijnen uit de vroege kerk naar nu. Een citaat: “Als wij belijden te geloven in een katholieke kerk, dan zouden wij ook moeten verlangen naar gemeenschap met allen, wereldwijd, die hetzelfde belijden. De katholiciteit van de kerk is een roeping voor allen die in het koninkrijk van God zijn ingegaan door het geloof in de Messias Jezus. Er mag en moet om gebeden worden, maar er moet ook iets gedaan worden, anders wordt het gebed een dekmantel voor de zonde van nalatigheid. Schisma's kunnen alleen overwonnen worden als er radicaal vanuit die toekomst gedacht wordt. Het heeft geen zin om te dromen over de katholieke kerk als een soort hemels ideaal. Het is tijd om wakker te worden. Ontwaakt, gij, die slaapt... Het is bijna middernacht en de Bruidegom komt”.

Het is gemakkelijk om de katholiciteit van de kerk te belijden, zolang dat geen concrete gevolgen heeft. J.H. Gunning jr. schreef aan Herman Bavinck: “Gij hebt omtrent vrijheid, ruimte, onbekrompenheid, katholiciteit, (...) dingen gezegd die in abstracto waar en goed zijn, maar (...) concrete doorvoering en toepassing zou met den grondslag der Christelijk Gereformeerde Kerken in

botsing brengen”. Dat mag de gereformeerde gezindte zich na 120 jaar nog aantrekken.

Wij mogen geen vrede hebben zolang de gereformeerde kerk nog verdeeld is en zolang de wereldwijde katholieke kerk – dat wil zeggen allen die de naam van Christus belijden – nog niet naar Gods Woord gereformeerd is. Maar misschien moeten we dichterbij huis beginnen. Laat ik een aantal concrete dingen noemen, op het gevaar af er botsingen komen.

Van den Belt neemt waar dat Reformatorische christenen het lastig vinden om zichzelf te zien als klein onderdeel van een veel groter geheel. Wij lijden aan een introverte houding, waarmee wij onszelf in weg zitten als het er om gaat om samen met anderen op te trekken. Zouden wij ter wille van de katholiciteit geen reformatorische sjibbolets moeten durven opgeven?

Beginnen bij Jeruzalem

Als het gaat om het vervullen van de roeping om waarlijk katholiek te zijn benadrukte ds. Kater dat de oorsprong van de kerk in Jeruzalem ligt. Kater: “Zonder de erkenning van de particulariteit van dit volk van God kan de kerk nooit universeel zijn. Alleen zo erkennen we Gods weg tot de 'volheid' in Christus. 'Maar gij zult ontvangen de kracht van de Heilige Geest, Die over u komen zal, en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde'.”

Katholiciteit Effect Rapportage (KER)

Professor Kamphuis stelde in zijn bijdrage de invoering voor van een Katholiciteit Effect Rapportage (KER), een kerkelijke variant van de bekende milieueffect rapportages. Bij elke kerkelijke beslissing zouden de gevolgen voor de katholiciteit moeten worden meegewogen, aldus Kamphuis. Als voorbeeld noemde hij de invoering van de Nieuwe Bijbelvertaling binnen de Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt (het kerkverband waartoe professor Kamphuis behoort). Zelf was hij daar wel blij mee, “maar het heeft ons wel vervreemd van de andere gereformeerden”, aldus Kamphuis. Bij de invoering was die consequentie binnen zijn kerken geen punt van discussie geweest.

Een tweede voorbeeld is de invoering van de vrouw in het ambt van ouderling, diaken en predikant door de Nederlands-gereformeerden. Kamphuis ziet dat dat behoorlijk wat spanning geeft, onder meer in de vrijgemaakte kerken. Daarom stelde hij voor dat deputaties, synodes en vergelijkbare organen altijd een KER overwegen bij al hun voorstellen en beslissingen die een invloed kunnen hebben op samensprekingen. Misschien dacht Kamphuis hierbij wel aan de situatie in Deventer, waar men onder andere op dit punt metterdaad pas op de plaats heeft gemaakt teneinde de vorming van één gemeente niet onder druk te zetten.

In de discussie bleek dat alle aanwezigen zeer betrokken waren bij het onderwerp. Er is verlangen naar eenheid, maar ook aarzeling. Anderen zien dat er op tal van plaatsen en tussen verschillende gemeenten al hartelijke contacten bestaan en vragen vooral aandacht voor zaken die

we wel samen kunnen doen en op verschillende terreinen ook al jaren doen. Maar wijzen op de goede dingen – en laten wij die niet vergeten! - kan het gevoel van voortdurend tekortschieten niet wegnemen. Dat voelt eigenlijk iedereen. De vraag is wat dat besef van tekortschieten bij ons uitwerkt. Zou een van de eerste stappen niet zijn om deze dingen in gebed bij de Here te brengen? Een predikant uit een gemeente waar samensprekingen kort geleden hebben geleid tot de vorming van een CGK-GKv-NGK gemeente zei na afloop: “De samensprekingen hebben bij ons tientallen jaren geduurd. Nu het eenmaal zo ver is moeten wij zeggen: Wij hebben dit gekregen”.

De bijdragen van dr. van den Belt, drs. Kater en prof. Kamphuis zijn te vinden op website van het Nederlands Dagblad in de rubriek “Kerk” (zoekwoord “COGG”),

K. van Breugel, Werkgroep Gereformeerd Appèl

Waarom ik “ja” zei

“Bovendien is het een opdracht”

Toen men mij vroeg om mee te werken aan de gebeds-samenkomst van het gereformeerd appèl op 5 september in Amersfoort heb ik daar ja op gezegd. Ik denk dat het goed is dat broeders en zusters uit verschillende kerken samen komen om samen te zingen, samen te bidden en samen te zoeken naar het plan van onze Heer. Bovendien is het ook Zijn opdracht om de eenheid te zoeken opdat daarin ook Zijn Naam verheerlijkt mag worden. Daarom zie ik er naar uit om samen met anderen te zingen en te bidden tot Zijn eer.

*Ds. Ton van der Wekken
Predikant Chr. Ger. Kerk 'De Open Hof' te Scherpenzeel*

“Uitzien naar ontmoeting”

Bidden om kerkelijke eenheid?
Werken aan kerkelijke eenheid?

Is heel wat gebeden om verdergaande kerkelijke eenheid. Er is al heel wat gewerkt aan kerkelijke eenheid. We mogen zien dat gebeden zijn verhoord en dat werk is gezegend.

En dan nu spreken en bidden op de avond van het Gereformeerd Appèl. Hoe zal ik daar staan?

Met mijn vrijgemaakte wortels.
Mijn nederlands gereformeerde heden en verleden.
Mijn christelijke gereformeerde studie in Apeldoorn.
Drie bloedgroepen en een kloppend hart voor verdere samenwerking.
Om elkaar verder te leren kennen in een informele ontmoeting.
Om elkaar te ontmoeten via de officiële kanalen.
Daar zie ik naar uit.

Ds. W. Molemaker, NGK, Amersfoort

“Eenheid is een geschenk”

Omdat ik het verlangen van “het Gereformeerd Appèl” van harte deel. Het verlangen naar eenheid van allen die Christus als hun Verlosser mogen kennen.
Sterker: het verlangen naar hun kerkelijke eenheid.
Zowel plaatselijk als landelijk heb ik ervaren: eenheid is niet maakbaar.
Maar daarom nog niet ondenkbaar. Eenheid is een geschenk. Dat God ook echt wil geven als je in vertrouwen daadwerkelijk aan de slag gaat met datgene wat je samenbindt.
Ik deed deze ervaring op in Mussel, Harderwijk, Middelburg, Assen, Leiden en als voorzitter van de laatstgehouden GS van de GKv.

Ds. Arie de Snoo, Predikant GKv, Leiden

Nieuws

Samenwerkingsoverleg “slapend”

Gedurende vele jaren is het Samenwerkingsoverleg (SWO) een platform geweest voor gemeenten om ervaringen met lokale samensprekingen met elkaar te delen. Het was een plaats waar gemeenten elkaar konden bemoedigen en waar praktische zaken konden worden besproken. In het begin van 2009 heeft men besloten om dit overleg voorlopig in slapende vorm te laten voortbestaan. Een van de redenen voor dit besluit was de totstandkoming van het deputatenoverleg eenheid (DOE). Verwacht wordt dat het DOE de functie van de SWO voor een deel zal kunnen vervullen. Over twee jaar

zal worden bekeken of de situatie dan aanleiding geeft om deze voorlopige keuze te herzien.

Deputaten overleg eenheid (DOE)

De DOE-groep is een werkgroep van de deputaatschapen eenheid van de CGK, GKv en NGK. De DOE-groep werkt onder verantwoordelijkheid van deze drie deputaatschappen, die daarvoor mandaat hebben gekregen van de generale synodes van de GKv en de CGK en van de Landelijke Vergadering van de NGK.

De DOE-groep voert overleg, adviseert en ontwikkelt regelgeving met het oog op de diverse vormen van plaatselijke eenheid, met als doel:

1. versterking van de plaatselijke samenwerking, organisatorisch en inhoudelijk;
2. versterking van de relatie met de betrokken kerkenraden;
3. versterking van het proces van landelijke eenwording.

De DOE-groep voert regelmatig overleg met plaatselijke kerken op weg naar eenheid en peilt de behoefte aan nieuwe regelgeving of verandering van bestaande.

Verder wil de DOE-groep kerken die op weg zijn naar een vorm van samenwerking van advies dienen op het terrein van kerkrecht, kerkverband of organisatie.

Voorzitter van de DOE-groep is ds. W. van 't Spijker te Hilversum, die zelf voorzitter is van deputaten eenheid van de CGK.

(Deels overgenomen uit De Weeker, 1 mei 2009)

Ds. W. van 't Spijker over eenheid

Ter gelegenheid van zijn 25-jarig predikantschap in 2008 werk ds. W. van 't Spijker, de huidige voorzitter van de DOE-groep, geïnterviewd door het Reformatorisch Dagblad. In deze 25 jaar heeft ds. van 't Spijker de gemeenten gediend van Heerenveen (1983-1989), Stadskanaal (1989-1996) en Hilversum-Centrum (2004-heden). Ook was hij een aantal jaren werkzaam als zendingspredikant in Zuid-Afrika (1996-2004). Waar hij ook kwam, steeds weer en steeds meer werd hij bepaald bij het belang van kerkelijke eenheid. In veel van zijn gemeenten was sprake van een meer of minder intensieve samenwerking met de plaatselijke Nederlands gereformeerde of vrijgemaakte kerk. Ds. Van 't Spijker: "Eenheid is geen theorie, maar wezenlijk voor het christelijk geloof."

Als voorzitter van het deputaatschap voor de eenheid van de gereformeerde belijders is ds. van 't Spijker de opvolger van prof. dr. J. W. Maris. "Mijn ideaal", zegt hij, "is een brede katholieke gereformeerde kerk; een kerk waar alle gereformeerden, van oud gereformeerd tot en met gereformeerd vrijgemaakt, onderdak kunnen vinden. Of dat haalbaar is? Het is onze plicht. Het is iets dat ons geschonken wordt. Ik geloof dat de gereformeerde belijdenisgeschriften voldoende bandbreedte hebben om heel de gereformeerde gezindte in een kerk onder te brengen."

Van de werkgroep

Wilt u de Doorgeefbrief digitaal ontvangen?

Als u de Doorgeefbrief digitaal wilt ontvangen laat het ons dan weten. Zo kunnen wij besparen op verzendkosten.

Vacatures

In de afgelopen periode is de werkgroep versterkt met br. Wim Booij uit Veenendaal. Wij zijn daar heel dankbaar voor. Br. Andris Versteeg uit Gronigen, die de afgelopen jaren de technische kant van de website verzorgde, heeft zijn taken overgedragen aan br. Hessel Holwerda uit Stadskanaal. Dank voor alles wat br. Versteeg voor het Gereformeerd Appèl gedaan heeft en welkom aan br. Holwerda.

Het voorgaande betekent niet dat wij niet meer op zoek zijn naar versterking. Als u, of jij, meer wil weten over wat de werkgroep doet en wat uw of jouw bijdrage zou kunnen zijn, neem dan gerust contact met ons op. Voor het contactadres, zie de colofon. Van harte welkom!

Landelijke gebedsbijeenkomst

Elk jaar ontmoeten wij weer mensen die voor het eerst een bijeenkomst van het Gereformeerd Appèl. En steeds weer horen wij dan dat men het al zo vaak van plan was, maar het kwam er gewoon nooit van. Mocht u dit jaar in de gelegenheid zijn, ... van harte welkom. En neem iemand mee!

Colofon

Het Gereformeerd Appèl is een in 1992 opgerichte gebedsbeweging van leden van de Vrijgemaakt Gereformeerde, Nederlands Gereformeerde en de Christelijk Gereformeerde Kerken. Het Gereformeerd Appèl wil het gebed voor kerkelijke toenadering stimuleren en de onderlinge ontmoeting en geloofsherkenning van gereformeerden bevorderen. De activiteiten worden gecoördineerd door een comité waarin leden van bovengenoemde kerkgenootschappen zitting hebben. Zo mogelijk wordt driemaal per jaar (in voorjaar, zomer en najaar) een Doorgeefbrief uitgegeven.

Gereformeerd Appèl
Giro 608922
t.a.v. Gereformeerd Appèl
te Houten
Internetadres:
<http://www.gereformeerdappel.nl>
e-mail: info@gereformeerdappel.nl

Internet
Website:
<http://www.gereformeerdappel.nl>
E-mail:
info@gereformeerdappel.nl of stuur
een mail via een
invulformulier

Contactadres en
adressenadministratie
Elsje Kadijk-van Deursen
Amazoneweg 90, 2622 DT Delft
tel. 015-2565015

Redactie website en
Doorgeefbrief
Vacature
info@gereformeerdappel.nl